

[Ebba Strange]

nen mellem regeringen og Socialdemokratiet om det forslag, vi har til behandling i Retsudvalget. Den diskussion har vi ført ved førstebehandling, og den fører vi i Retsudvalget, og den fører vi også i nogen grad i offentligheden. Den vil jo få en afklaring en dag, når Retsudvalget er færdig med at behandle justitsministerens lovforslag, og så vil det vise sig, om vi igen skal til at diskutere folkeafstemning til den tid.

Jeg vil holde mig til det lovforslag, vi har liggende på bordet, og jeg vil deltage i kritikken fra de ordførere, som har sagt, at afstemningstemaet er håbløst. Den debat på korte bemærkninger, der har været, siger mig, at det er endnu mere håbløst, end det er beskrevet.

Afstemningstemaet lyder: Skal dansk flygtningepolitik skærpes? Jeg er helt enig med fru Grethe Fenger Møller. Det er ikke til at ane, hvad man skal stille op med det. Hvem er det, der ikke skal ind, hvem er det, der skal ind, skal der slet ingen ind, og hvor mange skal der ind? Det er håbløst.

Men så kan jeg forstå på hr. Glistrup og fru Pia Kjærsgard, at det slet ikke er det afstemningstema, de i virkeligheden vil have den danske befolkning til at tage stilling til. Nej, de vil gerne have den danske befolkning til at tage stilling til Fremskridtspartiets flygtningepolitik.

Fremskridtspartiets flygtningepolitik har vi jo fået præsenteret her flere gange; jeg kan ikke huske antallet præcist. Jeg mindes, at hr. Glistrup har sagt, at der for hans skyld kunne komme så mange hundrede tusinde polakker og andre østeuropæere til Danmark, som måtte ønske det. Det opfatter jeg faktisk ikke som en skærpelse af dansk flygtningepolitik. Jeg opfatter det som en meget stor lempelse af dansk flygtningepolitik, hvis man, som hr. Glistrup foreslår det, siger, at alle de østeuropæere, der har lyst, bare kan komme ind i landet.

Til gengæld må der så ikke komme nogen muhamedanere, og det er, fordi hr. Glistrup har så ringe tillid til den danske befolkning, at han tror, at den danske befolkning kan væltes omkuld i sin identitet, i sit sprog, i sin kultur, fordi vi tillader nogle muslimer at komme ind i Danmark. Det er dog den værste mistillid at have til den danske befolkning. Men det har Fremskridtspartiet altså; det må vi så tage til efterretning.

Vi andre tror, og vi ved, at danskerne er i stand til at leve sammen med folk, der har en anden kulturel baggrund, end danskerne selv har. Vi har religionsfrihed i Danmark. Vi går ind for at have religionsfrihed i Danmark, og hvis ikke danskernes kristne kultur kan klare nogle få tusinde muhamedanere, så er det ikke de få tusinde muhamedanere, der er noget i vejen med, så er det danskernes kristendom, der er noget i vejen med.

Derfor er den folkeafstemning, Fremskridtspartiet foreslår, håbløs. At SF går imod den, det er jo ikke nogen nyhed, for det er jo ikke første gang, vi har forslaget på bordet, og SF har sagt nej til det, hver gang det er blevet foreslået, og det gør vi også denne gang.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Ebba Stranges overfladiske betragtninger skal ikke have lov til at blive stående uimodsagte. Har man et glas dejligt drikkevand og bare putter 1 mg arsenik i det, så er det dødbringende. Derfor er det ikke et spørgsmål om kvantitet, men et spørgsmål om ondskabens styrke. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at det i allerhøjeste grad, når man har den situation, vi har i Danmark i dag, svarer nogenlunde til, hvad man havde i Libanon for 60 år siden. Dér kunne man også have holdt taler, som fru Ebba Strange gør. Vi kan være ganske ubekymrede på grund af de få muhamedanere, der er. Fra 1975 er Libanon ikke mere det sted, hvor paradiset lå, nu er det et helvede på Jord, fordi der ikke var fremskridtsfolk i Libanon i 1930'erne til at hindre det, der nu er ved at ske med, at vort land skal rendes over ende på den måde, som det sker med familiesammenføringer, børnefødsler og alverdens andre ting. Det er jo ikke nogle få tusinde muhamedanere kontra de kristne danske, vi må se i øjnene. Vi må se, at der kommer i hundredtusindvis af muhamedanere i løbet af nogle ganske få generationer. Vi må forudse, at det ikke bliver til at ånde og leve for Grundtvigs efterkommere i Grundtvigs fædreland, hvis fru Ebba Stranges måde at udvide tilstrømningen af disse helt danskulturfræmmede mennesker på skal have lov til at fortsætte. Lad dem bestemme på deres store område af verden fra Marokko i vest til Malaysia i øst, og lad os, når vi kommer derved, skik følge eller land fly og respek-